

Francesc Primé Enginyer agrònom

«L'ADAPTACIÓ AL CANVI CLIMÀTIC SERÀ LA CLAU EN EL MÓN RURAL»

Entrevista

Sobre el despoblament rural Francesc Primé, enginyer agrònom per la UPC, és tècnic de l'àrea de medi ambient de la Diputació de Tarragona

ANTON MONNER
REDACCIÓ

Hi ha alguna fórmula per a frenar el despoblament rural a las Terres de l'Ebre?

Cada territori, atenent a les seves característiques i la seva estructura social i econòmica, ha de repensar i definir el seu model de desenvolupament, a partir del màxim consens entre les administracions locals i els agents socials i econòmics. Al final ha de ser la suma de múltiples actuacions, que s'aglutinin si pot ser dins el que s'anomena un programa de desenvolupament rural integrat. Les administracions locals han de seguir liderant aquestes actuacions introduint alhora un nou model de governança.

Quines serien algunes de les prioritats?

Com objectiu comú hem de conjurar-nos en recuperar els valors de les zones rurals. Això vol dir reinventar el seu futur en tres vessants: per una part que la pròpia població local estigui convençuda dels seus valors, els quals integren una forma de vida rural, identitat fins a la medul·la, en un paisatge i un entorn de qualitat, amb uns productes locals diferenciats...

Parlant d'incendis i forest, com pot contribuir la biomassa en la gestió del territori?

L'aprofitament de la biomassa forestal i agrària aporta un triple benefici a les zones rurals: prevenció d'incendis, aprofitament d'una energia renovable i la creació de llocs de treball. En aquest sentit també pot contribuir a frenar el despoblament rural. S'ha de partir del concepte de que cal realitzar una gestió forestal sostenible dels nostres boscos, i que aquests treballs són essencials per tal d'evitar els grans incendis forestals especialment a les comarques de Tarragona on tenim un nombre elevat d'hectàrees de conreu abandonades que el bosc de pi blanc ha anat guanyant.

I per tant s'obté energia del bosc...

D'aquests troncs s'obté la fusta en forma d'estella forestal, que s'aprofita mitjançant calderes per a la producció de calor i aigua calenta en diferents sectors econòmics. Aquest és el cas del projecte de xarxes de calor de proximitat que la Diputació de Tarragona està portant a terme com a pla pilot i demostratiu en sis ajuntaments de les Terres de l'Ebre i tres del Camp de Tarragona, amb el finançament dels fons

Francesc Primé. FOTO: CEDIDA

FEDER. Les calderes s'abastiran per biomassa local procedent dels propis municipis, i per tant es pot considerar una biomassa de proximitat o de kilòmetre zero.

La biomassa és rendible?

Si. El preu de l'estella de biomassa forestal s'ha mantingut estable i competitiva. També s'han mantingut força estables els preus

d'altres tipus de biomassa forestal i agrària. Per contra cal destacar que el cost del gasoil per a calefacció ha augmentat un 130% en els darrers 15 anys. En les indústries que necessiten per al seu procés molta aigua calenta o bé vapor d'aigua, la inversió en una caldera de biomassa té generalment un període molt curt de retorn de la inversió.

Hi ha prou biomassa a Tarragona per a abastir tota aquesta demanda?

Cal destacar que per la geografia de les comarques de Tarragona, on l'espai forestal més important està a les comarques del prelitoral i el consum potencial més gran està al litoral, es podria arribar a un consum de proximitat de tota l'estella. L'abastiment més important pot venir de les comarques rurals de l'interior, les quals estarien molt beneficiades per aquest sector productiu de la biomassa.

Quin és el consum de biomassa actualment?

El consum de la biomassa és incipient a Tarragona, és evident que tenim una superfície forestal arbrada molt important, que supera el 40% de la superfície total de les comarques. Sota la premissa de que aquest aprofitament necessàriament ha de ser sostenible, i que no tots els boscos tindran aquesta extracció, hi ha suficient recorregut per abastir moltes calderes. En un estudi realitzat per la Diputació de Barcelona, es conclou que la biomassa forestal de les comarques de Barcelona podria cobrir fins a un 20% de la demanda tèrmica del teixit industrial de la seva demarcació.